

Svet okolo mňa

Svet okolo mňa? Áno, je všade prítomný. Kam sa len pozriem alebo pohnem. Som súčasťou jeho skladačky. Je to svet mnohých tvárí, je krásny, inšpiratívny, plný prekvapení, ale zároveň aj tvrdý, nebezpečný a plný prekážok. Pohľad na svet okolo mňa sa stále mení, tým ako človek rastie a dospieva, vníma svoje okolie inými očami. Keď som bola ešte malé dieťa, svet sa úplne točil okolo mňa, to bola samá zábava, hranie sa a spoznávanie tohto sveta len z pohľadu, čo mi to okolie zase prinesie a dá.

Postupne začali prichádzať aj povinnosti a už to nebolo len o zábave. Prišla škola, učenie sa a nástup povinností aj doma. Nie vždy sa to u mňa stretlo s pochopením, ale svet okolo mňa si to vyžaduje. Ako každý iný, vnímam svoj svet ako vec, o ktorú sa musím starať. Je na každom z nás, ako „s tým“ bude zaobchádzať. Je zaujímavé, že každý má iný svet a hlavne život. Čím to je? Veľa sa toho za posledné roky zmenilo. Ja mám úplne iný svet a život ako moji rodičia v mojom veku. Vravajú mi stále, že svet nebol taký uponáhľaný ako teraz. Oni nemali takú modernú techniku ako ja teraz, boli viac vonku s kamarátmi. Ja viem, že chcú pre mňa to najlepšie. No podľa mňa by mal každý robiť, čo si myslí, že je správne a možno, aby sa aj sám popálil na vlastných chybách a získal nové skúsenosti. Viem, som len dieťa a nemám toľko skúsenosti, ale keď počúvam mojich rodičov, tak viem, že nemali také detstvo, ako mám ja teraz. Keďže toto však nemá byť príbeh o iných, tak vám porozprávam p o mne a svete okolo mňa.

Svet je vlastne rovnaký pre všetkých – tá stolička je stále taká istá, nezmení sa podľa toho, kto na ňu pozerá. A predsa nemáme všetci rovnaký svet. Ja mám úžasný svet a tiež aj život. Je to asi aj preto, že som proste taká povaha. Snažím sa každý deň čo i len chvíľu užívať si so svojimi blízkymi kamarátmi a so svojou rodinou. Niekedy to dopadne úplne inak, ako si predstavujem, ale aj tak si tie chvíle vážim a som na ne hrdá, aj keď sú to čas od času trápne zážitky, na ktoré by chcelo veľa ľudí okolo mňa zabudnúť, ale čo by to bolo bez nich. No nie?. Pamätám si zážitky, ktoré stoja za to, nie také, ktoré si iní nevážia. Moja pamäť je plná zážitkov z dovolení, výletov a spoločných akcií s mojimi rodičmi a našimi známymi. Tam som spoznala svet určite z tej jeho krajšej stránky. Krásnu prírodu, veľkolepé stavby, fantastickú kuchyňu, milých ľudí. Viem, že nie každému sa môžu páčiť takéto zážitky, je to proste v nás, ako vnímame veci. Každý si vyberie, aký svet okolo seba má, vytvára si ho. Každý je tvorcom vlastného šťastia. Jedno je ale isté už aj v mojom veku a to, že svet okolo nás ovplyvňujú hlavne ľudia, ktorých dennodenne stretávame.

Svet okolo je v neustálom pohybe. Veľa sa toho za posledné roky zmenilo. Ľudia si kedysi vážili oveľa viac vecí, nevyhadzovali odpad na zem, ale starali sa o to aby

Slovensko nevyzeralo ako chliev. Vybudovali krásne hrady, zámky, historické mestá. Starali sa o naše rozsiahle lesy a žili vo väčšom súlade s prírodou. A my namiesto toho, aby sme sa o tieto veci starali, tak si to postupne ničíme. Stále sa niekam ponáhľame a pritom zabúdame tieto veci ochraňovať. Vypúšťame do ovzdušia rôzne plyny a tým zabíjame nielen seba ale aj svoju budúcnosť.

A práve v čase, keď opisujem tento Svet okolo mňa, nastala chvíľa, keď sa zrazu zo dňa na deň všetko spomalilo a keď nikomu ten zhon a zarobené peniaze nie sú nič platné. Zrazu nám tu diktuje niekto iný, ako sa máme v tom svete okolo nás správať, aby sme to prežili. Prišla choroba, na ktorú zatiaľ nikto nemá liek. A zistili sme, že zrazu sa dá žiť aj skromnejšie. Vieš sa zrazu podeliť, pomôcť človeku v núdzi. Veci, ktoré boli pre nás všetkých samozrejmosťou, už také samozrejmé nie sú. A za tri-štyri týždne si toho uvedomíš veľmi veľa. Zistíš, že máš čas si upratať izbu, tráviť viac času s najbližšou rodinou alebo že sa len tak môžeš spustiť na matraci zo schodov..... a mnoho ďalších vecí. A uvedomíš si, že o svet okolo seba sa treba starať a pestovať si ho ako takú kvetinu, ktorá Ti to potom svojou krásou všetko vráti.